

بررسی صفات مرفوفیزیولوژیکی گندم نان و رابطه آنها با عملکرد در شرایط تنش و بدون تنش خشکی

فرید نورمند موید^۱، محمدعلی رستمی^۲ و محمدرضا قنادها^۳

۱، ۲ و ۳- دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، استادیار و دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش مقاله ۸۰/۲/۹

چکیده

در این تحقیق تعداد ۲۰ لاین گندم نان از نظر عملکرد دانه و برخی صفات مرفوفیزیکی در طرح کرت های خرد شده در قالب بلوک های کامل تصادفی با ۴ تکرار در اقلیم کرج بررسی شدند، به طوریکه فاکتور اصلی شامل دو سطح رژیم آبیاری، بدون تنش رطوبتی و با تنش رطوبتی بود و لاین های گندم فاکتور فرعی را تشکیل دادند. نتایج تعزیزی های آماری نشان داد که بین لاین ها از نظر کلیه صفات تنوع قابل ملاحظه ای وجود دارد. به طور کلی تمام صفات مورد بررسی نسبت به تنش خشکی واکنش منفی نشان دادند و میانگین هر صفت در محیط تنش کاهش و میانگین صفت تعداد سنبله های عقیم در پایین سنبله در شرایط تنش افزایش یافت. بیشترین آسیب ناشی از اثر تنش خشکی بر روی عملکرد دانه بوده که در اثر کاهش شدید وزن دانه ها به دلیل بروز خشکی در دوره دانه بستن به وجود آمد. نتایج حاصل از همبستگی های فتوتیپی و ژنتیکی، رگرسیون گام به گام و تجزیه علیت نشان داد که، برای افزایش عملکرد دانه در شرایط تنش، از بین اجزاء عملکرد دانه باید بر حسب اولویت به ترتیب تعداد سنبله در واحد سطح و تعداد دانه در سنبله را افزایش داد تا کمبود عملکرد ناشی از کاهش وزن هزار دانه جبران شود. همچنین به دلیل محدودیت آبی، برای افزایش شاخص برداشت باید عملکرد کاه را نسبت به عملکرد دانه کاهش داد. برای افزایش عملکرد دانه در شرایط بدون تنش از بین اجزاء عملکرد دانه باید به ترتیب تعداد دانه در سنبله، تعداد سنبله در واحد سطح و وزن هزار دانه را افزایش داد. در چنین شرایطی بهتر است با انتخاب ارقام دیررس، دوره رشد رویشی افزایش داده شود. البته با توجه به اثر مستقیم و منفی ارتفاع بوته بر شاخص برداشت رشد اندام های هوایی باید در حدی افزایش باید که باعث خواهد گشته محصول نگردد و در نهایت میزان شاخص برداشت بالا باشد.

واژه های کلیدی: مرفوفیزیولوژیکی، گندم، عملکرد، تنش خشکی، بدون تنش خشکی.

در مناطق خشک و نیمه خشک مثل ایران متوسط میزان بارندگی کم و توزیع بارندگی از سالی به سال دیگر متغیر بوده و بنابراین پیش بینی میزان و توزیع آن بسیار مشکل است. تحت چنین شرایطی عملکرد دانه نیز در سال های متوالی نوسانات فراوانی نشان می دهد. به همین دلیل، افزایش عملکرد دانه گندم در اینگونه مناطق از طریق به نژادی و تولید ارقام سازگار و مقاوم به خشکی مشکل می باشد. زیرا صفات گیاهی و عوامل محیطی بسیاری در افزایش محصول دخالت داشته و این صفات

مقدمه

رشد و نمو گیاهان دائمًا تحت کنترل محیط می باشد. رطوبت، حرارت، تشعشع، مواد غذایی و گازها بسته به مقدار آنها در محیط می توانند رشد و نمو گیاه را افزایش یا کاهش دهند. مقدار یا غلظت نامناسب این عوامل باعث ایجاد تنش در گیاه یا اجزای آن می گردد. صدمات واردہ به گیاه ممکن است وقت یا برگشت پذیر و یا دائمی باشند. ولی در گیاهان مقاوم این فشارها غالباً برگشت پذیر هستند (۵).

رشیدی و همکاران (۴) در تجزیه ضرایب همبستگی نشان دادند که تعداد پنجه‌های بارور و وزن هزار دانه از اجزای اساسی عملکرد دانه، تعداد پنجه‌های بارور و ارتفاع بوته از اجزای اصلی عملکرد کاه و همچنین عملکرد دانه و عملکرد کاه از اجزای اساسی شاخص برداشت می‌باشند. بنابراین برای افزایش هر یک از صفات وابسته مذکور می‌توان از صفات موثر و مرتبط با آن سود جست.

وجود ریشك از جمله ویژگی‌های مفید در غلات برای شرایط خشکی است و به عنوان اندام‌های زرومورفیک به شمار می‌روند. وجود ریشك‌های طویل یکی از مظاهر سازگاری به خشکی در غلات می‌باشد و یکی از مواردی است که می‌تواند کارایی مصرف آب را پس از گرده‌افشانی افزایش دهد (۱۱).

برتری عمدۀ گندم‌های دیم در مناطق نیمه خشک استرالیا در مقایسه با گندم‌های معمولی، به علت توانایی آنها در تولید سنبله‌های طویل‌تر، وزن بیشتر سنبله در زمان باز شدن گل‌ها، تشکیل دانه بیشتر و نسبت زیادتر وزن دانه به سطح برگ پس از باز شدن گلها می‌باشد (۱۹).

غريب عشقی و همکاران (۶) در تجزیه علیت اجزاء عملکرد دانه گندم نشان دادند که تعداد کل پنجه و ارتفاع، می‌توانند معیارهای مناسبی برای گرینش عملکرد بالا باشند.

در مورد رابطه عملکرد دانه با شاخص برداشت، شیمز (۱۸) بر این عقیده است که در استرالیا بهمود عملکرد ارقام یولاف در مقایسه با ارقام قدیمی مربوط به افزایش شاخص برداشت بدون افزایش در مقدار عملکرد کاه آنها یا مقدار کل ماده خشک آنها بوده است. سیم (۲۰) ۴۹ ژنتیپ گندم بهاره را مورد بررسی قرار داد و اظهار داشت که ۷۲٪ از نوسانات مربوط به عملکرد در مزرعه را می‌توان از روی شاخص برداشت آنها برآورد کرد. در مورد گندم، آستین (۹) معتقد است که با به گزینی در شاخص برداشت می‌توان عملکرد را تا ۲۰٪ افزایش داد و ابراز عقیده کرد که می‌توان شاخص برداشت را تا حدود ۶۰٪ افزایش داد.

پیروزنيا و همکاران (۲) در تجزیه علیت برای عملکرد دانه گندم و اجزاء آن نشان دادند که صفات عملکرد بیولوژیکی، تعداد دانه در واحد طول خوش و شاخص برداشت و وزن هزار دانه بر روی عملکرد دانه موثر می‌باشند.

و عوامل اثرات متقابل نشان می‌دهند. در اغلب بررسی‌ها در گندم فقط عملکرد دانه مد نظر بوده و توجهی به سایر صفاتی که می‌توانند در افزایش عملکرد دانه موثر واقع شوند نشده است (۱). به نظر آستین (۱۰) در بسیاری از محیط‌های نیمه خشک، رطوبت اتمسفری در ابتدای فصل رشد بیشترین مقدار خود را دارد و رفته رفته به صورت تصاعدی کاهش می‌یابد، بنابراین واریته‌هایی که رشد اولیه و رسیدگی را به جلو می‌اندازند، کارایی مصرف آب را افزایش می‌دهند. دررا و همکاران (۱۲) دریافتند که در گندم معمولی، همبستگی منفی بین عملکرد دانه و تعداد روز تا ظهر سنبله در شرایط بروز تنش رطوبت وجود دارد. در شرایطی که تنش خشکی در اوایل فصل رشد بروز می‌نماید و تا قبل از گلدهی خاتمه می‌یابد، واریته‌های دیررس عملکرد بالاتری نسبت به واریته‌های زودرس تر خواهند داشت (۱۴).

اینژ و همکاران (۱۶) ضمن بررسی‌هایی در مورد پنجه‌دهی در گندم و جو، گزارش دادند که در محیط‌های با آبیاری کامل، عملکرد بیشتر با گرینش ژنتیپ‌های با تعداد پنجه‌های زیاد، حاصل می‌شود ولی در شرایطی که آب محدود باشد. بهترین عملکرد در ژنتیپ‌هایی دیده می‌شود که تعداد پنجه کمتری تولید می‌نمایند. جونز و کربی (۱۷) نیز اعلام نمودند که در جو ساقه اصلی و اولین پنجه در ژنتیپ‌های مورد بررسی نسبت به استرس حساس نمی‌باشد و ایجاد گیاهانی را که دارای تعداد پنجه کم می‌باشند، در شرایط تنش خشکی توصیه نمودند. مطالعات اینژ و همکاران (۱۵) نشان داد که در محیط‌های کنترل شده، در شرایط آبیاری کامل، هیچگونه شواهدی دال بر اختلاف عملکرد در گروه‌های با ارتفاع متفاوت بدست نیامد. در شرایط خشکی اولیه، ژنتیپ‌های پا کوتاه عملکرد بیشتری نسبت به ژنتیپ‌های پابلند داشتند در حالیکه در شرایط خشکی پایانی فصل یا دیرهنگام، ژنتیپ‌های پابلند بطور معنی‌داری عملکرد دانه بیشتری را نسبت به ژنتیپ‌های پا کوتاه داشتند. این امر می‌تواند به قابلیت بیشتر ژنتیپ‌های پابلند برای استخراج آب از خاک نسبت داده شود که در نتیجه طول دوره پر شدن دانه‌ها در این ژنتیپ‌ها کمتر تحت تاثیر خشکی قرار می‌گیرد. در این مورد آستین (۱۰) نیز اظهار نمود که ممکن است وجود ذخایر بیشتر آسیمیلات‌ها در ساقه و مصرف آنها در دوران پر شدن دانه‌ها در شرایط خشکی انتهایی نیز در این رابطه نقش داشته باشد.

بطور یکسان آبیاری شد. در تیمار رژیم آبیاری با تنش رطوبتی تا موقع برداشت هیچ گونه آبیاری صورت نگرفت و با توجه به اینکه تنش خشکی در فصل بهار بعد از مرحله خوشدهی شروع شد، لذا تیمار رژیم آبیاری بدون تنش رطوبتی، بعد از مرحله خوشدهی چهار بار به فاصله ۱۰ روز در دوره دانه بستن آبیاری شد. میزان و پراکنش بارندگی و متوسط درجه حرارت در طول فصل زراعی در جدول ۲ ذکر شده است. برای مبارزه با علفهای هرز پهن برگ از علف کش ۴-۲D به میزان ۲/۵ در هزار نر زمان قبل از ساقدهی و انتهای پنجه‌زنی استفاده شد. در طول مدت کاشت تا برداشت سایر مراقبت‌های زراعی نیز اعمال شد. در خاتمه هر کرت به مساحت ۱/۶ متر مربع ($2m \times 0.8m$)

تصویر دستی برداشت شد.

به طور کلی در طول آزمایش از صفات زیر یادداشت برداری به عمل آمد:

- عملکردهای دانه و بیولوژیکی (مجموع عملکرد دانه و ۵۰) بر حسب گرم در کرت و شاخص برداشت (درصد):

$$\frac{\text{عملکرد دانه}}{\text{عملکرد بیولوژیکی}} \times 100 = \text{شاخص برداشت}$$

- وزن هر سنبله و دانه‌های هر سنبل (میانگین در ۲۰ سنبل بر حسب گرم) و شاخص عملکرد خوش (درصد):

$$\frac{\text{وزن دانه‌های هر سنبله}}{\text{وزن هر سنبله}} \times 100 = \text{شاخص عملکرد خوش}$$

- تعداد دانه‌های هر سنبله (میانگین تعداد دانه در سنبل)، تعداد سنبله در واحد سطح (یک متر مربع)، وزن هزار دانه، تعداد سنبلچه‌های عقیم در پایین سنبله (میانگین در سنبل)، طول سنبله (از پایین ترین دانه تا انتهای ترین دانه در سنبل)، طول ریشک (متodo طول ریشک در ابتداء، انتهای و وسط سنبل)، طول دم گل آذین^۲ (از آخرین گره ساقه تا ابتداء سنبل)، ارتفاع بوته (از پای بوته تا انتهای سنبله اصلی در مرحله رسیدن محصول)، تعداد روز از اولین آبیاری تا خوشدهی (۵۰ درصد خوشدهی در کرت)، تعداد روز از اولین آبیاری تا رسیدن فیزیولوژیکی (مرحله خمیری سخت)، دوره دانه بستن (تفاوت روز تا رسیدن و روز تا خوشدهی) و عملکرد کاه (تفاوت عملکرد بیولوژیکی و عملکرد دانه).

حسن پناه و همکاران (۳) در تجزیه همبستگی ژنتیکی ارقام مختلف گندم نشان دادند که شاخص برداشت مهم‌ترین تاثیر را بر روی عملکرد دانه به ویژه در شرایط مساعد داشته است. همچنین تعداد کل پنجه در شرایط مساعد و تعداد پنجه‌های بارور در متر مربع در شرایط نامساعد، از اهمیت زیادی در تبیین عملکرد دانه برخوردار بودند. محمدی (۸) در تعیین صفات وابسته با تحمل به تنش گرما در ارقام گندم در بررسی مولفه‌های همبستگی ژنتیکی نشان داد که تعداد دانه در خوش و پس از آن عملکرد بیولوژیک بزرگ‌ترین اثر مستقیم مثبت را دارا هستند.

بدین ترتیب بایستی گیاهان زراعی و ارقام مختلف و نیز مدیریت‌های زراعی در جهتی انتخاب شوند که گیاه در شرایط رطوبتی محدود در طی سال‌های کم باران و همچنین در شرایط رطوبتی مساعد در طی سال‌های مرتبط بتواند از رطوبت موجود استفاده کارآمد نماید (۷).

هدف از این تحقیق، تعیین معیارهای مناسب برای گزینش عملکرد دانه بالا در گندم نان در شرایط تنش رطوبتی و بدون تنش رطوبتی می‌باشد.

مواد و روشها

در این تحقیق ۲۰ لاین گندم نان، انتخابی از کلکسیون غلات دانشکده کشاورزی کرج دانشگاه تهران (جدول ۱) در طرح کرت‌های خرد شده^۱ در قالب بلوك‌های کامل تصادفی در چهار تکرار در منطقه دولت آباد کرج واقع در طول جغرافیایی E^{۰۰} و N^{۴۸°} و عرض جغرافیایی N^{۳۵°} و ارتفاع ۱۳۷۴-۷۵ متر از سطح دریا در سال زراعی ۱۳۷۴-۷۵ مورد بررسی و مقایسه قرار گرفتند. فاکتور اصلی شامل دو سطح رژیم آبیاری، با تنش رطوبتی و بدون تنش رطوبتی و فاکتور فرعی شامل ۲۰ لاین گندم بود. عملیات تهیه زمین شامل شخم، دیسک، تسطیح و ایجاد جوی پشتۀ برای آبیاری شرایط بدون تنش رطوبتی بود. هر کرت آزمایشی شامل ۴ ردیف کاشت بطور ۲ متر و فواصل ۲۰ سانتی‌متر بود. ارقام بر اساس وزن هزار دانه با تراکم ۳۵۰ دانه در متر مربع در پاییز کشت شدند. پس از کاشت، یک بار کل آزمایش در ۳۰ آبان ماه جهت جوانه‌زنی بذور

نتایج

تجزیه واریانس و تاثیر تنش خشکی بر صفات

نتایج تجزیه واریانس برای هر یک از صفات مورد بررسی در شرایط تنش و بدون تنش (جدول ۳) نشان داد که از نظر کلیه صفات بین لاین‌های تحت بررسی تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد وجود دارد که نشان‌دهنده وجود تنوع برای این صفات و امکان انتخاب بین لاین‌ها برای صفات مورد نظر می‌باشد.

بین دو رژیم آبیاری (تنش و بدون تنش) بجز صفات تعداد سنبله در واحد سطح، روز تا خوشده‌ی و طول ریشک در سایر صفات اختلاف معنی‌دار مشاهده می‌شود. با توجه به اینکه تنش خشکی در منطقه بعد از مرحله خوشده‌ی شروع شد، بدین دلیل در صفات تعداد سنبله در واحد سطح و روز تا خوشده‌ی بین دو رژیم آبیاری اختلاف معنی‌دار مشاهده نشد و معنی‌دار نبودن اختلاف صفات طول ریشک بین دو رژیم آبیاری هم، بدلیل وراثت پذیری بالای این صفت بوده که کمتر تحت تاثیر محیط قرار می‌گیرد. اثر متقابل رقم \times رژیم آبیاری برای هیچیک از صفات معنی‌دار نشد.

با محاسبه درصد تغییرات صفات در اثر خشکی (جدول ۴) مشاهده می‌شود که بیشترین آسیب ناشی از تنش خشکی مربوط به عملکرد دانه ($19/0 \times 25/0$) بوده که این آسیب ناشی از کاهش شدید وزن دانه‌های هر سنبله ($23/00 \times 25/00$) به دلیل بروز تنش خشکی در دوره دانه بستن می‌باشد. به طور کلی تمام صفات مورد بررسی نسبت به تنش خشکی واکنش منفی نشان دادند و میانگین هر صفت در محیط تنش کاهش و میانگین صفت تعداد سنبله‌های عقیم در پایین سنبله در محیط تنش افزایش یافت.

لازم به توضیح است که شدت تنش (SI) بر اساس فرمول فیشر معادل ($0/2516$) برآورد شده است.

رگرسیون گام به گام

طبق جدول ۵، در شرایط تنش هنگامی که شاخص برداشت به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شد، سه صفت عملکرد دانه، عملکرد کاه و طول دوره دانه‌بندی وارد معادله شدند. ضریب تبیین مدل مذکور $0/93$ و اثر باقیمانده سایر صفات $0/25$ بود.

جدول ۱- لیست لاین‌های مورد بررسی انتخابی از کلکسیون

غلات دانشکده کشاورزی کرج

ردیف	شماره لاین	ردیف	شماره لاین
۱	۴۸۷	۱۱	۵۴۵۴
۲	۵۰۰	۱۲	۵۴۵۸
۳	۸۴۷	۱۳	۵۴۵۹
۴	۱۰۴۳	۱۴	۵۶۳
۵	۴۱۷۹	۱۵	۵۷۸۴
۶	۴۳۲۲	۱۶	۶۱۷۷
۷	۴۶۹۹	۱۷	۶۴۲۷
۸	۴۷۲۹	۱۸	۸۳۱۳
۹	۴۸۲۰	۱۹	۶۱
۱۰	۵۳۵۰	۲۰	۴۹۷

- برای محاسبه درصد تغییرات صفات در اثر خشکی از

فرمول زیر استفاده شده است:

$$\text{میزان صفت در شرایط تنش} - \text{میزان صفت در شرایط بدون تنش} = \frac{\text{درصد تغییر صفت}}{\text{میزان صفت در شرایط بدون تنش}} \times 100$$

- شدت تنش خشکی^۳ (SI) بر اساس فرمول فیشر^۴ برآورد شده است (۱۳).

$$Y_{\bar{S}} = \text{میانگین عملکرد در شرایط تنش}$$

$$Y_{\bar{N}} = \text{میانگین عملکرد در شرایط بدون تنش}$$

$$SI = 1 - \left(\frac{Y_{\bar{S}}}{Y_{\bar{N}}} \right)$$

برای حذف اثر صفات غیر موثر یا کم تاثیر در توجیه تغییرات شاخص برداشت و عملکرد دانه به طور جداگانه در شرایط تنش و بدون تنش از رگرسیون گام به گام^۵ استفاده شد و به منظور تبیین روابط علی در شرایط تنش و بدون تنش و تعیین نحوه تاثیر صفات انتخاب شده از طریق رگرسیون گام به گام بر روی شاخص برداشت و عملکرد دانه، از تجزیه علیت^۶ بر اساس همبستگی‌های ژنتیکی استفاده شد.

در محاسبات آماری برای تجزیه واریانس از نرمافزار MSTAT-C، برای رگرسیون گام به گام از نرمافزار SPSS و QUATTRO PRO جهت انجام تجزیه علیت از برنامه استفاده شد.

3 . Stress Intensity

4 . Fischer

5 . Stepwise Regression

6 . Path Analysis

جدول ۲- آمار هواشناسی در سال زراعی ۱۳۷۴-۷۵ کرج

ردیف	ماههای سال	متوسط درجه حرارت	تعداد روزهای		مقدار بارندگی (میلی متر)
			Min	Max	
۱	مهر ۱۳۷۴	۲۳/۹	۱۰/۱	۲۳/۹	۰/۴
۲	آبان	۱۹/۶	۷/۷	۱۹/۶	۵/۲
۳	آذر	۷	-۲/۱	-۲/۱	۱۵/۶
۴	دی	۵/۶	-۱/۵	-۱/۵	۳۰/۸
۵	بهمن	۵/۹	-۲	-۲	۴۲/۲
۶	اسفند	۷/۲	۰/۱۶	۰/۱۶	۱۴۸/۴
۷	فروردین ۱۳۷۵	۱۵/۱	۵/۳	۵/۳	۷۲/۷
۸	اردیبهشت	۲۳/۱	۱۱/۲	۱۱/۲	۲۹/۹
۹	خرداد	۳۰/۴	۱۴/۷	۱۴/۷	۱۸/۴
۱۰	تیر	۳۳/۱	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۰/۱
۱۱	مرداد	۳۴	۱۸/۷	۱۸/۷	-
۱۲	شهریور	۳۲/۸	۱۷/۲	۱۷/۲	-

غیر مستقیم آنها از طریق سایر صفات بر روی شاخص برداشت ناچیز می‌باشد.

اثر مستقیم طول دوره دانه‌بندی منفی (-0.0037) و بسیار ناچیز بود که قابل صرف نظر کردن است، در واقع اثر نیز مستقیم و مثبت طول دوره دانه‌بندی از طریق عملکرد دانه و عملکرد کاه بر روی شاخص برداشت باعث شده که همبستگی کل شاخص برداشت با طول دوره دانه‌بندی مثبت ($=0.744$) باشد. در تجزیه علیت بر روی عملکرد دانه (جدول ۷)، ملاحظه می‌شود که اثرات مستقیم اجزاء عملکرد بر روی عملکرد دانه مثبت بوده که بالاترین آن به ترتیب مربوط به تعداد سنبله در واحد سطح ($2/4678$) با همبستگی کل $=-0.199$ و تعداد دانه در هر سنبل ($1/3746$) با همبستگی کل $=0.869$ و پایین تر آن مربوط به وزن هزار دانه ($0/2975$) با همبستگی کل $=-0.641$ می‌باشد. اثرات غیر مستقیم تعداد سنبله در واحد سطح از طریق تعداد دانه در هر سنبل و نیز عملکرد کاه بالا و منفی بود که باعث شد همبستگی کل بین تعداد سنبله در واحد سطح و عملکرد دانه غیر معنی دار و منفی باشد. اثر مستقیم عملکرد کاه بر روی عملکرد دانه نیز منفی و بالا (-0.619) با همبستگی کل $=-0.209$ می‌باشد.

هنگامیکه عملکرد دانه به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شد، چهار صفت تعداد دانه در هر سنبله، تعداد سنبله در واحد سطح، وزن هزار دانه و عملکرد کاه وارد معادله شدند، به طوریکه ضریب تبیین مدل مذکور 0.93 و اثر باقیمانده سایر صفات 0.24 بود.

در شرایط بدون تنفس هنگامیکه شاخص برداشت به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شد، چهار صفت عملکرد دانه، عملکرد کاه، ارتفاع بوته و طول دم گل‌آذین وارد معادله شدند. ضریب تبیین مدل مذکور 0.94 و اثر باقیمانده سایر صفات 0.24 بود و هنگامیکه عملکرد دانه به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شد، پنج صفت تعداد دانه در سنبله، تعداد سنبله در واحد سطح، وزن هزار دانه، روز تا خوشده‌ی و عملکرد کاه وارد معادله شدند. به طوریکه ضریب تبیین مدل مذکور 0.94 و اثر باقیمانده سایر صفات 0.24 بود.

تجزیه علیت بر اساس همبستگی‌های ژنتیکی شرایط تنفس: در تجزیه علیت بر روی شاخص برداشت (جدول ۶)، بیشترین اثر مستقیم مربوط به عملکرد دانه با اثر مثبت (0.5193) و همبستگی کل $=0.676$ و عملکرد کاه با اثر منفی (-0.7597) و همبستگی کل $=-0.866$ بود و اثرات

جدول ۳- تجزیه واریانس عملکردهای دانه و بیولوژیک و سایر خصوصیات وابسته در شرایط نتش و بدون نتش خشکی

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد دانه	بیولوژیکی	وزن هر سنبله برداشت	شاخص برداشت	وزن هر سنبله	هر سنبله خوش	تعداد دانه های خوش	در واحد سطحی هر سنبله	تعداد دانه های هزاردانه	وزن هزاردانه
بلوک	۲	۹۳۷۱۹/۷۹	۱۰۷۱۹/۷۸	۱۸/۵۰۴	-۰/۰۶	۶۲/۵۲۸*	۲/۷۱۶	۵۱/۵۰۵**	۲۶۹/۱۹۶**	۹۳۱۹/۱۹۵	۸۷/۵۷۶
رزیم آبیاری	۱	۹۳۷۱۹/۷۹	۲۶۷۲۵/۶۰	۴۱/۰۴**	-۰/۱۹**	۲۶۹/۱۹۶**	۲/۷۱۶	۵۱/۵۰۵**	۲۴۵۰۵/۱۷	۱۰۰/۱۹**	۱۰۰/۱۹**
اشتابه آزمایشی a	۲	۹۴۷۷۵/۰۷	۲۶۷۰۵/۱۵	۴۲/۶۱۵	-۰/۱۰	۶۲/۵۲۸*	۰/۱۰۶	۵/۰۵۴	۲۱۷۲۴/۷۴	۷۷/۶۶۴	۷۷/۶۶۴
رقم	۱۹	۳۱۷۱۳/۴۵**	۲۶۷۲۸/۷۶**	۱۸/۳۵۰	-۰/۱۸**	۱۵/۰۷۰**	۰/۱۸۶**	۲۸۹/۱۹۱۰-۰/۰۸**	۲۸۹/۱۹۱۰-۰/۰۸**	۵۷/۷۷۳	۵۷/۷۷۳
رقم بزریم آبیاری	۱۹	۱۱۱۴۴/۰۹	۹۱۹۹۴/۵۹	۷/۱۴۷	-۰/۰۲۱	۴/۶۵	۰/۰۴۱	۱۴۹/۰۷	۱۴۳۲۰/۰۲۹۶	۶۷/۷۱۷	۶۷/۷۱۷
اشتابه آزمایشی b	۱۱۴	۸۴۴۹/۰۵۴	۶۸۸۴۷/۱۵۰	۶/۱۵	-۰/۰۴۸	۴/۳۲۲	-۰/۰۳	۱۲/۲۱۵	۱۱۲۲۱/۴۴	۷/۶۶۱	۷/۶۶۱
%C.V	-	۱۱/۴۹	۱۲/۱۴	۶/۱۶۸	-۰/۰۷۸	۱۰/۱۹	۲/۱۸۹	۱۱/۴۳	۱۴/۰۰	۷/۷۸	۷/۷۸

بقيه جدول ٣-

عملکرد کاه	دوره دانه	روز ترا رسیدن	روز ترا	طول دم کل	تمدّد سنجیه های				
	بستن	فیزیولوژیکی	خشوه دهی	ارتفاع بوته	آذین	طول ریشک	طول سنبله	درجه آزادی	منابع تغییرات
۵۱۹۹۵۶۸۴	۲۸/۳۷۳	۳۸/۰۷۵	۱۰/۰۷۶	۹۰/۰۷۷	۸۳/۴۰۷	۰/۲۲۲	۰/۰۷۸۰	۰/۰۵۸۸	بلوک
۱۷۲۴۱۸۷۰	۸۴۱/۰۸۰	۹۳۱/۱۲۵	۲/۲۵۶	۱۲۴۸/۹۱۰	۴۵۵/۱۸۲۰	۰/۰۷۷	۱/۰۷۱۰	۴/۰۴۸۹	رژیم آبیاری
۹۶۹۶۶۸۱۵	۱۲/۱۴	۵۹/۰۸	۱/۰۷۳	۱۰۷/۹۳۶	۲۳/۴۵۸	۰/۰۶۳	۰/۰۴	۰/۰۷۹	اشتباه آزمایشی a
۱۹۹۸۰/۰۷۰	۳۵/۰۷۶۰	۷۷/۱۴۶۰	۵۹/۰۷۳۰	۴۷۸/۰-۷۰	۱۲۳/۰۷۰	۴۵/۰۵۴۰	۱/۰۲۴۰	۳/۰۰۰	رقم
۴۸۸۲۹/۹	۲/۰۸۳	۳/۱۷۲	۱/۰۸۵	۳۲/۰۲۹	۱۳/۴۱۵	۰/۱۹۸	۰/۰۴۹	۰/۰۷۸	رقم هر زیم آبیاری
۲۶۱۳۷/۰۱۲	۵۴-۰۵	۵۳/۹۱	۰/۰۴۴	۲/۱	۱۰/۰۴۳۶	۰/۱۱۶	۰/۰۳۷	۰/۰۷۶	اشتباه آزمایشی b
۱۳/۹۷	۶۱۸	۱/۱۲	۰/۰	۴/۰۷	۸۰۵	۹/۶	۶/۰۲۱	۲۰/۰۹۸	%C.V

جدول ۴- میانگین صفات در شرایط تنش و بدون تنش و درصد تغییرات صفات در اثر خشکی

درصد تغییرات	میانگین صفت در شرط تنش	میانگین صفت در شرط بدون تنش	صفت
۲۵/۰/۱۹	۴۲۸/۳۲۳	۵۷۱/۳۲۸	عملکرد دانه (گرم در مترمربع)
۱۸/۲۶۳	۱۲۱۳/۹۸۱	۱۴۸۷/۰۶۶	عملکرد بیولوژیکی (گرم در مترمربع)
۸/۲۸۷	۳۵/۴۸۷	۳۸/۷۷۶	شاخص برداشت (درصد)
۱۹/۴۴۱	۱/۳۲۶	۱/۶۴۶	وزن هرسنبله (گرم)
۲۳/۰/۰	۰/۹۲۴	۱/۲۱۳	وزن دانه های هر سنبله (گرم)
۴/۸۴۸	۷۰/۱۷۸	۷۲/۷۵۴	شاخص عملکرد خوش (درصد)
۸/۰۶۴	۲۹/۲۹۷	۳۱/۸۶۷	تعداد دانه های هرسنبله
۳/۲۲۱	۴۶۷/۱۰۲	۴۸۲/۶۴۹	تعداد سنبله در واحد سطح (یک مترمربع)
۱۳/۱۴۹	۳۳/۰۴۳	۳۸/۰۴۶	وزن هزاردانه (گرم)
۱۴/۷۳۱	۲/۶۰۹	۲/۲۷۴	تعداد سنبله های عقیم در پائین هرسنبله
۲/۱۷۷۲	۸/۶۷۷	۸/۸۸۸	طول سنبله (سانتی متر)
۲/۳۶۸	۳/۷۹۳	۳/۸۸۵	طول ریشک (سانتی متر)
۸/۶۴۰	۳۵/۶۸۵	۳۹/۰۶	طول دم گل آذین (سانتی متر)
۵/۲۸۷	۹۹/۹۷۱	۱۰۵/۵۵۲	ارتفاع بوته (سانتی متر)
۰/۱۳۷	۱۷۲/۸۵	۱۷۳/۰۸۸	روز تا خوش دهی
۲/۲۰۲	۲۰۴/۷۵	۲۰۹/۵۷۵	روز تا رسیدگی فیزیولوژیکی
۱۲/۵۷۲	۳۱/۹	۳۶/۴۸۸	دوره دانه بستن (روز)
۱۴/۲۱۱	۷۵۸/۵۹۸	۹۱۵/۷۳۵	عملکرد کاه (گرم در مترمربع)

جدول ۵- نتایج تجزیه و تحلیل به روش رگرسیون گام به گام برای شاخص برداشت و عملکرد دانه در شرایط تنش و بدون تنش خشکی

شرط محیطی	شاخص برداشت	صفات وابسته	صفات متغیر	ضرایب رگرسیون	خطای استاندارد
شرط تنش		دوره دانه بستن	-	-۰/۰۲۷۴۸*	۰/۱۲۹۸۴
		عملکرد کاه	-	-۰/۰۱۵۱۴**	۰/۰۰۱۵۲۳
		عملکرد دانه	-	۰/۰۲۱۱۷**	۰/۰۰۴۶۶۵
		تعداد دانه در سنبله	-	۱/۷۷۶۵۸**	۱/۳۱۲۷۹
		تعداد سنبله در واحد سطح	-	۰/۰۶۰۸۴۱**	۰/۰۷۰۹۹
		وزن هزار دانه	-	۱/۸۸۸۸۴**	۲/۴۸۱۱
		عملکرد کاه	-	-۰/۰۹۳۳۶**	۰/۰۲۷۴۱
		ارتفاع بوته	-	-۰/۰۳۹۳۵	۰/۰۶۰۴۷
		طول دم گل آذین	-	۰/۰۳۷۰۶	۰/۰۵۵۸۲
		عملکرد دانه	-	۰/۰۲۵۸۱**	۰/۰۰۲۹۴۱
		عملکرد کاه	-	-۰/۰۱۶۴**	۰/۰۰۲۴۳۲۵
		تعداد دانه های هر سنبله	-	۲۰/۳۴۶۵**	۱/۹۲۴۴۹
		عملکرد کاه	-	۰/۱۴۳۱۵**	۰/۰۴۸۴۶
		تعداد سنبله در واحد سطح	-	۰/۸۱۲۲۵**	۰/۱۲۴۳
		وزن هزار دانه	-	۱۶/۸۱۷۰۱**	۴/۰۲۰۷۶
شرط بدون تنش	شاخص برداشت	روزتا خوشیده	-	۴/۱۳۵۶*	۴۱۱/۷۷۳۷

* و ** به ترتیب در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد معنی دار می باشند.

جدول ۶- تجزیه علیت برای شاخص برداشت در شرایط تنش بر اساس همبستگی ژنتیکی

همبستگی کل با شاخص برداشت	اثر غیر مستقیم از طریق:					صفات
	عملکرد کاه	دوره دانه بستن	عملکرد دانه	اثر مستقیم		
۰/۶۷۶	۰/۱۵۸۷	-۰/۰۰۲۱	-	۰/۵۱۹۳	عملکرد دانه	
۰/۷۴۴	۰/۴۵۲۷	-	۰/۲۹۴۹	-۰/۰۰۳۷	دوره دانه بستن	
-۰/۱۸۶۶	-	۰/۰۰۲۲	-۰/۱۰۸۵	-۰/۷۵۹۷	عملکرد کاه	
						اثر باقیمانده: ۰/۲۵۴۹

جدول ۷- تجزیه علیت برای عملکرد دانه در شرایط تنش بر اساس همبستگی ژنتیکی

همبستگی کل با شاخص برداشت	اثر غیر مستقیم از طریق:						صفات
	عملکرد کاه	وزن هزار دانه	تعداد سنبله در واحد سطح	تعداد دانه در هر سنبله	اثر مستقیم		
۰/۱۸۶۹	۱/۳۷۷۶	-۰/۱۶۹۶	-۱/۷۱۲۶	-	۱/۳۷۴۶	تعداد دانه در هر سنبله	
-۰/۱۹۹	-۱/۶۱۸۵	-۰/۰۹۳۷	-	-۰/۹۵۴۵	۲/۴۷۸۸	تعداد سنبله در واحد سطح	
۰/۶۴۱	۰/۱۴۴	-	-۰/۷۷۷۴	۰/۹۷۶۸	۰/۲۹۷۵	وزن هزار دانه	
-۰/۲۰۹	-	-۰/۰۱۶۴	۱/۵۲۵۱	۰/۹۰۱۴	-۲/۶۱۹	عملکرد کاه	
						اثر باقیمانده: ۰/۲۴۸۹	

ناچیز می باشد. اثر مستقیم ارتفاع بوته بر روی شاخص برداشت منفی و کم ($-0/1965$) می باشد، در واقع اثر غیر مستقیم و منفی ارتفاع بوته از طریق عملکرد کاه ($-0/6999$) باعث شده که همبستگی منفی بین ارتفاع بوته و شاخص برداشت $-0/963$ افزایش یابد. اثر مستقیم طول دم گل آذین مثبت و ناچیز

شرایط بدون تنش: در تجزیه علیت بر روی شاخص برداشت (جدول ۸)، بیشترین اثر مستقیم مربوط به عملکرد کاه با اثر منفی ($-0/8352$) و همبستگی کل $-0/81$ و عملکرد دانه با اثر مثبت ($0/5468$) و همبستگی کل $0/313$ بوده و اثرات غیر مستقیم آنها از طریق سایر صفات بر روی شاخص برداشت

جدول ۸- تجزیه علیت برای شاخص برداشت در شرایط بدون تنفس براساس همبستگی ژنتیکی
اثر غیرمستقیم از طریق :

صفات	ارتفاع بوته	ارتفاع گل آذین	عملکرد دانه	عملکرد کاه	شاخص برداشت	همبستگی کل با
ارتفاع بوته	-	۰/۰۶۷۵	-۰/۱۲۴	-۰/۶۹۹۹	-۰/۱۹۶۳	-۰/۱۹۶۳
طول دم گل آذین	-۰/۱۴۱۲	-	-۰/۱۷۳۴	-۰/۲۲۰۵	-۰/۱۴۴۱	-۰/۱۴۴۱
ارتفاع گل آذین	۰/۰۹۴۰۱۳	-	-	-	-	-۰/۳۱۲
عملکرد دانه	۰/۰۴۸۲	-۰/۰۲۹۸	-	-۰/۲۵۲۲	-	-۰/۱۸۱
عملکرد کاه	۰/۰۸۴۸۸	-۰/۰۲۴۸	-۰/۰۶۵۲	-	-	-۰/۰۸۱
اثر باقیمانده :	۰/۲۴۰۸					

جدول ۹- تجزیه علیت برای عملکرد دانه در شرایط بدون تنفس براساس همبستگی ژنتیکی
اثر غیرمستقیم از طریق :

صفات	اثر مستقیم	سنبله	تعداد دانه در سنبله	تعداد دانه در	واحد سطح	وزن هزار دانه	روز تا خوش دهی	عملکرد کاه	عملکرد دانه	شاخص برداشت	همبستگی کل با
تعداد دانه در سنبله	۲/۱۳۹۳	-	-	-۰/۸۵۷۱	-۰/۶۵۲۸	-۰/۰۷۹	-۰/۱۰۰۱	-۰/۱۰۰	-۰/۵۳۷	-۰/۱۶۲	-۰/۰۹۴
تعداد سنبله در واحد سطح	۱/۲۷۳۶	-۱/۴۳۹۷	-	-	-۰/۲۲۴۳	-۰/۱۸۴	-۰/۱۲۲۱	-۰/۱۲۲	-۰/۰۶۲	-۰/۴۶۷	-۰/۰۶۳
وزن هزار دانه	۰/۸۰۷	-۱/۷۳۰۶	-	-۰/۳۵۴	-	-۰/۰۶۲	-۰/۱۰۸۸	-۰/۱۰۸	-۰/۰۶۲	-۰/۳۰۲	-۰/۰۶۳
روز تا خوش دهی	۰/۱۳۸۸	-۰/۱۰۰۵	-	-۰/۰۲۹۸	-۰/۰۱۶۹۲	-	-۰/۰۳۸۱	-۰/۰۳۸۱	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۰۱	-۰/۵۳۷
عملکرد کاه	۰/۰۶۲۹	-۱/۳۱۵۶	-	-۰/۹۵۵۲	-۰/۰۳۹۵	-۰/۰۳۹	-	-۰/۰۳۹۵	-۰/۰۰۰۱	-۰/۱۶۲	-۰/۰۹۴
اثر باقیمانده :	۰/۲۴۰۸										

دانه به دلیل بروز تنفس خشکی در دوره دانه‌بندی جبران شود و با توجه به اینکه رشد رویشی زیاد در شرایط محدودیت آبی مناسب نبوده و باعث به هدر رفتن آب ذخیره شده در خاک می‌شود لذا برای افزایش شاخص برداشت باید عملکرد کاه را نسبت به عملکرد دانه کاهش داد. البته تا حدی که باعث کاهش میزان فتوسنتز گیاه نشود برای رسیدن به این هدف بهتر است در برنامه‌های به نزدیکی ارقامی با ارتفاع متوسط انتخاب گردد.

از طرفی برای افزایش عملکرد دانه در شرایط بدون تنفس از بین اجزاء عملکرد دانه بر حسب اولویت ابتدا تعداد دانه در سنبله سپس به ترتیب تعداد سنبله در واحد سطح و وزن هزار دانه را بایستی افزایش داد و از طرفی با توجه به اینکه در شرایط بدون تنفس محدودیت آبی وجود ندارد و به دلیل اثر مثبت روز تا خوش‌دهی و عملکرد کاه روی عملکرد دانه، بهتر است با انتخاب ارقام دیررس و افزایش طول دوره رشد میزان اندام‌های هوایی افزایش یابد، چون که در پر شدن و تغذیه دانه و در نهایت افزایش عملکرد دانه موثر است، البته با توجه به اثر مستقیم و منفی ارتفاع بوته بر شاخص برداشت، میزان اندام‌های هوایی باید در حد افزایش یابد که ارتفاع بوته در حد معقول بوده و باعث خوابیدگی محصول نگردد و در نهایت نسبت عملکرد دانه به عملکرد بیولوژیکی بالا باشد.

(۰/۰۹۴) بوده و قابل صرف نظر کردن می‌باشد و در واقع اثرات غیرمستقیم و منفی طول دم گل آذین از طریق سایر صفات بر روی شاخص برداشت، دلیل همبستگی منفی آن با شاخص برداشت (۰/۰۹۴) می‌باشد.

در تجزیه علیت بر روی عملکرد دانه (جدول ۹) ملاحظه می‌شود که اثرات مستقیم اجزاء عملکرد بر روی عملکرد دانه مثبت می‌باشد که بالاترین آن به ترتیب مربوط به تعداد دانه در سنبله (۲/۱۳۹۳) با همبستگی کل (۰/۱۶۲) و تعداد سنبله در واحد سطح (۱/۲۷۳۶) با همبستگی کل (۰/۰۹۴) مربوط به وزن هزار دانه (۰/۰۸۰۷) با همبستگی کل (۰/۰۶۳) می‌باشد. اثر غیرمستقیم و منفی وزن هزار دانه از طریق تعداد دانه در سنبله (-۱/۷۳۰۶) باعث شده که همبستگی کل وزن هزار دانه با عملکرد دانه منفی باشد. اثر مستقیم روز تا خوش‌دهی و عملکرد کاه نیز روی عملکرد دانه مثبت می‌باشد.

بحث

در توجیه نتایج به دست آمده می‌توان گفت که برای افزایش عملکرد دانه در شرایط تنفس، از بین اجزاء عملکرد دانه بر حسب اولویت باید تعداد سنبله در واحد سطح و سپس تعداد دانه در سنبله را افزایش داد تا کمبود عملکرد ناشی از کاهش وزن هزار

REFERENCES

مراجع مورد استفاده

۱. اهدایی، ب. ۱۳۷۲. انتخاب برای مقاومت به خشکی در گندم. مقالات کلیدی اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات. صفحه ۴۳-۶۲ دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، کرج.
۲. پیروزنيا، م.، نعمت زاده، ق. و غ. کيانوش، ۱۳۷۷. بررسی و تعیین همبستگی عملکرد و اجزاء آن با بعضی از صفات مهم زراعی گندم به روش تجزیه علیت. چکیده مقالات پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات. صفحه ۵۰-۵۱. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج.
۳. حسن پناه، د. م.، مقدم، م. ولیزاده و س. محفوظی. ۱۳۷۷. تجزیه همبستگی و اثر تاریخ کاشت و شرایط محیطی بر روی عملکرد دانه و صفات وابسته در گندم. چکیده مقالات پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات. صفحه ۸۲-۸۳. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج.
۴. رشیدی، و. مقدم، م. و ن. خدابنده. ۱۳۷۷. مطالعه همبستگی عملکرد با اجزای آن از طریق تجزیه علیت در گندمهای بهاره بومی آذربایجان شرقی. چکیده مقالات پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات. صفحه ۱۰۷. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج.
۵. سرمندی، غ. ح و ع. ر. کوچکی. ۱۳۶۹. فیزیولوژی گیاهان زراعی، چاپ دوم. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
۶. غریب عشقی، الف، ح. کاظمی، ح. لسانی و م. ولیزاده. ۱۳۷۷. مطالعه همبستگی عملکرد با اجزای آن و تجزیه آنها از طریق تجزیه علیت در گندم. چکیده مقالات پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات. صفحه ۲۶۸. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج.
۷. کوچکی، ع. ر. ۱۳۷۶. به زراعی و به نزدیکی در زراعت دیم. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۳۰۲ صفحه.
۸. محمدی، م. ۱۳۷۷. مهمترین صفات همبسته با تحمل به تنش گرما در ارقام گندم. چکیده مقالات پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات. صفحه ۲۷۴. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج.
9. Austin, R. B. 1980. Physiological limitations to cereal yields and ways of reducing them by breeding . In: Opportunities for increasing crop yields. Pitman Pub., London.
10. Austin, R. B. 1989. Maximising production in water limited environments. P. 13-26. In: Baker, F. W. G. (ed.), Drought resistance in cereals. C. A. B. International, London.
11. Blum, A. 1989. Breeding methods for drought resistance. P. 197-215. In: Jones, H., T. J. Flowers, and M. B. Jones (eds.) , Plants Under Stress. Cambridge University Press. London.
12. Derera, N. F., D. R. Marshal, and L. N. Balam. 1969. Genetic variability in root development in relation to drought tolerance in spring wheats. *Exp. Agric.* 5: 327-337.
13. Fernandez, G. C. J. 1992. Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance. In proceeding of the sympo. Taiwan. 13-16 Aug. 1992. by C. G. Kuo. AVRDC.
14. Fischer, R. A., and R. Maurer. 1978. Drought resistance in spring wheat cultivars. I. Grain yield responses. *Aust. J. Agric. Res.* 29: 897-912.
15. Innes, P., J. Hoogendoorn, and R. D. Blackwell. 1985. Effects of differences in date of ear emergence and height on yield of winter wheat. *J. Agric. Sci., Cambridge.* 105: 543-549.
16. Innes, P., R. D. Blackwell, R. B. Austin, and M. A. Ford. 1981. The effects of selection for number of ears on the yield and water economy of winter wheat. *J. Agric. Sci., Cambridge,* 97: 523-532.
17. Jones, H. G., and E. J. M. Kirby. 1977. Effects of manipulation of number of tillers and water supply on grain yield in barley. *J. Agric. Sci. Cambridge.* 88: 391-397.
18. Shims, H. J. 1963. Changes in hay production and the harvest index of Australlian cat varieties. *Aust. J. Exp. Agric. Anim. Husb.* 3: 198-202.
19. Syme, J. R. 1969. A comparison of semidwarf and standard height wheat varieties at two levels of water supply. *Aust. J. Exp. Agric. Anim. Husb.* 9: 528-531.
20. Syme, J. R. 1972. Single plant characters as a measure of field plot performance of wheat cultivars. *Aust. J. Agric. Res.* 23: 753-760.

A Study of Morpho- physiological Traits of Bread Wheat (*Triticum aestivum* L.), Relationship with Grain Yield Under Normal and Drought Stress Conditions

F. NOURMAND¹, M.A. ROSTAMI² AND M.R. GHANNADHA³

1,2&3- Former Graduate Student, Assistant Professor and Associate Professor, Faculty of Agriculture University of Tehran, Karaj, Iran.

Accepted. May.30, 2001

SUMMARY

In this study yield and some morpho – physiological traits of twenty bread wheat lines were compared in a split plot RCB based design with four replications in Karaj-Iran. Main factor consisted of two irrigation levels: with and without moisture stress, The sub – factor being composed of twenty wheat lines. Statistical analysis indicated that there were significant differences between these lines, and all traits were negatively affected by drought stress. Grain yield was significantly reduced, due to much reduction in grain weight in each spike itself due to drought stress during the grain filling period. The results indicated that, for higher grain yield where there is stress conditions, spike number per unit area, as well as seed number per spike should be increased. This would compensate for yield reduction coming from lower mean grain weight. In addition, because of moisture limitation for harvest index increase, straw to grain yield should be reduced too. To obtain higher grain yield under normal conditions, seed number per spike, number of spikes per unit area, and thousand grains weight should be increased respectively. Since there is no moisture limitation under no drought conditions, it might be better to select late maturity cultivars to increase vegetative period. Regarding direct and negative effect of plant height on harvest index, the foliage growth should be so increased as no lodging would occur while the harvest index being kept high.

Key words: Morpho-physiological, Wheat, Yield, Drought stress, Normal condition.